

"چنان با نیک و بد سر کن..."

"عرفی شیرازی" چه خوش سروده بوده است باری:

چنان با نیک و بد سر کن که بعدِ مردنت عُرفی

مسلمانان به زمزم شوید و هندو بسوزاند

با یقین گفته می توان که روانشاد "داوود موسی"، یکی از چنان افراد و اشخاصی بوده اند. آن زنده یاد که از قلم توانا و سبک و طرز تحریر زیبا، روان، با فصاحت و دلنشینی برخوردار بودند، از سالیان مدید در راه روشننگری هموطنان ما؛ دمی هم نیاسودند.

آن مرد باشرف افغان، چنان با هموطنان درآمیخته بودند که از خورد و بزرگ، از که تا مه، به هر قوم و قبیله و تباری که تعلق داشتند، همه را به یک چشم میدیدند و کوچکترین تفاوتی بین هموطنان خود قائل نبودند.

به یاد نداریم که در هیچ نوشته و مقاله و تحلیل و تفسیر شان، و در هیچ اظهار نظری، به هیچ افغان، در هیچ مقطع از زندگانی پربار شان، سخنی ناهنجار، مطلب ناسنجیده و دُرِ ناسفته، در هیچ حالتی گفته و یا نوشته باشند.

آن روانشاد با خوی آرام و طبیعت آزاد و طرز تفکر والا، سخن حق را با ملایمت و با استناد با فصاحت و روانی تمام می نوشتند و می گفتند و از نوشتن و گفتن حق؛ لحظه ای هم نیاسودند و همه را با دلیل و برهان و با استناد و با تقوا و خوی و خواص ملائم و قابل قبول همگان پیشکش میکردند و از آنجا بود که محبوب القلوب همگان بودند.

تا جائیکه معلوم است، ایشان در زندگانی پُربار شان، هرگز دلی را نشکستند و نیاززدند و سخنی به گزاف ننوشتند و حرفی به گزاف نگفتند.

با قاطعیت می توان گفت و نوشت که آن روانشاد با تمام انکسار و شکسته نفسی، مظهر اثبات این شعر مشهور و مقبول " عرفی شیرازی " بودند:

چنان با نیک و بد سر کن که بعدِ مردنت عُرْفی

مسلمانان به زمزم شوید و هندو بسوزاند

آن زنده یاد به یقین که با همه هموطنان خود، چه موافق و چه مخالف، با نیک و بد همینگونه همیشه سر کردند.

شهادت جانگداز آن زنده یاد را به خواهر گرانقدر و پرتلاش ما، محترمه "ملالی موسی نظام"، خانواده محترم موسی و فرزندان و دوستانِ آن شهید پاک، صمیمانه تسلیت می گوئیم و در غم و اندوه شان خود را شریک میدانیم و آرزو میکنیم، غم آخر شان باشد و آن شهید را بهشت برین مأوا باشد.

مرد نمیرد به مرگ، مرگ از او نام جُست

نام چو جاوید شد، مردنش آسان کجاست

